

Full diocesà

12 d'abril del 2020

Pasqua: la Vida derrota la mort

I ho hem de recordar avui, en aquesta Pasqua florida en temps d'epidèmia.

Pasqua significa «pas» i cal seguir acompanyant amb la nostra pregària i alimentant amb la nostra esperança aquesta situació. L'esperança —parafrasejo les paraules d'un cardenal— ha de ser per a nosaltres una veritable Pasqua: de l'obscuritat a la llum, de la fragilitat a la força, de l'egoisme a l'amor... Esperant el dia que la malaltia i la mort seran vençudes per sempre: la seva Resurrecció és la nostra.

Avui és el dia en què els cristians recordem Pasqua — el «pas» del Senyor i ens preparem per a la nostra, pel nostre «pas» de mort a vida. Aquesta és l'esperança que hem

d'aportar a aquest món angoixat i confinat.

Per això hem de pregar per tots els difunts que, en circumstàncies molt dures, ens han deixat aquestes darreres setmanes. Perquè ja gaudeixin sempre de la Pasqua que jamai no finirà. I que nosaltres ens hi preparem amb aquesta celebració anual i en siguem testimonis amb la nostra vida i les nostres paraules.

Enmig d'aquesta gran foscor que cobreix tota la terra —fosc de mort, malaltia, incertesa, pobresa i desesperança— hi ha una llum que s'encén, i és la de la resurrecció de Jesús la nit de Pasqua. Una llum que no s'apagarà mai més i que ha d'il·luminar la nostra travessia terrenal.

«Veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre»

Diumenge de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

(10,34a. 37-43)

Salm responsorial

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.

(Salm 117)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosse

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

(3,1-4)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no

sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

(20,1-9)

«Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, crequeu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu»

Pasqua: alegria i compromís

Joan Mir Tubau, prev.

Enguany la Pasqua està emmarcada en una situació inèdita i paradoxal: d'una banda, veiem que el virus Covid-19 es va expandint, que creix la xifra de morts i constatem el dolor que afecta moltes famílies; i, d'altra banda, els qui volem seguir el calendari cristià som convidats a celebrar la Pasqua, la resurrecció del Senyor, la festa més important de l'any litúrgic.

Tristesa i alegria, neguit i esperança. Com ho farem per a fer-los conviure en pau en el nostre interior? Els cristians, com podem acompanyar les preguntes que moltes persones es fan i es faran sobre la bondat de Déu, sobre el sentit del sofriment i de la mort, amb motiu d'aquesta pandèmia? I les nostres, de preguntes, quines són?

Tanmateix, hem d'extreure d'aquest temps de prova el que hi ha de positiu. Haver-nos d'estar a casa ens dona una oportunitat d'or per a retrobar-nos amb el sentit ple de la Pasqua i meditar-lo: «Crist, tot morint, destrüia la nostra mort, i resuscitant ens ha tornat la vida.» Ser per als altres, donar-se, és font de resurrecció.

El desencís i manca de fe inicials dels deixebles es transformarà, el matí de Pasqua, en alegria. Maria Magdalena, Pere i Joan anaren al sepulcre, i el van trobar buit. Pere dona testimoni de Jesús ressuscitat a casa de Corneli: l'alegria de Pasqua arriba també als pagans.

I avui ressona en un món atüit pel coronavirus. És, doncs, una alegria en circumstàncies adverses, però sostinguda per l'esperança.

La imatge

Les dones de la colla de Jesús, les primeres a trobar el sepulcre buit, corren a anunciar amb alegria la resurrecció del Senyor. Després vénen els deixebles per començar a ser-ne testimonis. Santa Maria Magdalena és anomenada «apòstola» dels Apòstols. Del sepulcre buit enviats cap a Galilea, del centre a la perifèria. Perquè el Senyor és Vivent i ho hem de fer saber. Al·leluia!

La descoberta de la tomba buida (1437-46).
Fra Angelico

Agenda

Lit. hores: Octava

13 dilluns de Pasqua

La Mare de Déu de l'Alegria
Ac 2,14-22-23/Salm 15/Mt 28,8-15

14 dimarts de Pasqua

El Sant Crist d'Igualada
—Sts. Tiburci, Valerià i Màxim
Ac 2,36-41/Salm 32/Jn 20,11-18

15 dimecres de Pasqua

—Sant Damià de Veuster
—Stes. Anastàsia i Basilissa
Ac 3,1-10/Salm 104/Lc 24,13-35

16 dijous de Pasqua

—Sant Toribi de Liébana
—Santa Engràcia de Saragossa
Ac 3,11-26/Salm 8/Lc 24,35-48

17 divendres de Pasqua

—Sant Anicet
Ac 4,1-12/Salm 117/Jn 21,1-14

18 dissabte de Pasqua

—Sant Apol·loni
Ac 4,13-21/Salm 117/Mc 16,9-15

19 diumenge II de Pasqua / Cicle A

Diumenge de la Divina Misericòrdia
El Sant Crist trobat de Tàrraga
—Sant Expèdit
Ac 2,42-47/Salm 117/1Pe 1,3-9/Jn 20,19-31

Surrexit Cristus spes mea

Romà Casanova, bisbe de Vic

La Setmana Santa diferent, a causa del confinament per l'epidèmia, ens porta a una Pasqua també diferent. Aquest any, el Diumenge de Pasqua i els dies que el segueixen amb les nostres tradicions, els haurem de viure de manera distinta. Però no oblidem que és Pasqua. Tota la realitat de salvació, de joia, de vida que es renova, pròpia de l'esdeveniment pasqual, ens demana obrir els ulls de la fe i de l'esperança per a capir-la en profunditat.

Hem passat i estem passant dies difícils, de molta lluita interior i exterior. Molts hem passat per la prova de la malaltia i, alguns, de la mort d'una persona estimada. Tots, des del confinament a les llars, hem sofert la manca de llibertat per a sortir i per a fer el que teníem costum i necessitat de fer. Molts de vosaltres també heu viscut amb dolor i perplexitat el fet de no poder celebrar els sants misteris en aquests dies sants de la Setmana Santa. Preguem, i fem de part nostra tot el que sigui a les nostres mans, a fi que s'escurci aquest temps de prova.

Seria bo de pensar en altres generacions de persones que en aquesta mateixa terra, en altres temps, han vis-

cut situacions semblants. A causa de les guerres, la mort, la fam i la destrucció es van abatre sobre persones i famílies. Les pestes van afligir aquesta terra i la seva gent en moltes ocasions al llarg de la història. Ells, amb menys mitjans que nosaltres, van experimentar els flagells que sembraven malaltia, pobresa, mort. Una cosa els unia amb nosaltres: tenien fe en Jesucrist. I aquesta fe els va donar la força per a tornar a començar. La caritat cristiana es feia concreta, amb institucions que han arribat fins a nosaltres. L'esperança en un futur obert els enrobustir per a continuar lluitant i fent un món una mica millor, on els més pobres poguessin veure alleujades les seves sofrances, i així poder tirar endavant.

La Pasqua cristiana ens porta la bona nova, sempre renovada, de la resurrecció de Jesucrist. En la seqüència de la missa del Diumenge de Pasqua, trobem aquestes paraules: *Surrexit Cristus spes mea* (Ha ressuscitat Crist, la meva esperança). I aquest és el missatge que ha de ressonar ben fort en aquests moments, com en tants de la nostra història: Crist és la nostra esperança viva. Amb Crist, mort i ressuscitat, tenim l'esperança en els nostres

cors. Amb Crist ressuscitat se 'ns obre un futur al davant. Amb ell, vencedor de la mort, l'horitzó de la nostra vida s'eixampla vers l'eternitat.

La resurrecció de Crist ens mostra clarament que l'Amor és més fort que la mort. En la lluita de la vida de tota persona humana hi ha, de manera conscient o inconscient, un desig d'estimar i ser estimat. Però aquest desig sempre es troba amb el mur infranquejable de la mort. Solament en Jesucrist es fa realitat el que hi ha com a «somi» en el nostre cor: l'Amor que venç la mort. La Pasqua, doncs, ens aboca a una vida nova. El pecat, amb totes les seves realitats d'odi, egoisme, enveja, impuresa, cobdícia, ha estat derrotat per Jesucrist. Ell l'ha clavat a la creu i ens ha alliberat a nosaltres del seu poder. La vida nova, la vida que s'obre pas en el món amb Jesucrist, ressuscitat d'entre els morts, és la de la civilització de l'amor, com li agradava de dir a sant Pau VI. No hi ha cap altre futur que el d'una societat fonamentada en l'amor i la fraternitat.

La Pasqua diferent d'aquest any de gràcia del Senyor, 2020, ens porta clarament a l'esperança. Ha ressuscitat Crist, la nostra esperança. Amb ell podem mirar el nostre futur, i el de les nostres famílies i de la nostra societat, amb esperança. Solament una cosa molt important a tenir en compte: que tant de sofriment en el cor i en les vides de tantes persones no sigui en va! Que tots aprenguem les lliçons de veritable humanitat que ens portin a fer possible aquest món nou que brolla de Crist, mort i ressuscitat. Ell ens ha alliberat del poder del pecat i de la mort; que no caiguem altra vegada en els mateixos errors: oblidar Déu i els altres. L'autosuficiència i l'egoisme no tenen futur, ja que ens menen a una vida en què no hi ha demà. Que no ensopeguem altra vegada en la mateixa pedra!

L'Església d'avui, com la de tots els segles, no té altre missatge a proclamar que Crist que ha mort en la creu per salvar-nos i ha ressuscitat d'entre els morts per fer-nos justos.

«Per Crist i en Crist s'il·lumina l'enigma del dolor i de la mort, enigma que, fora del seu Evangeli, ens aclapara. Crist ressuscità, destruint la mort amb la seva mort, i ens donà la vida, a fi que, fills en el Fill, clamem en l'Esperit: *Abba, Pare!*» (*Gaudium et spes*, 22).

